

Kristiansand Havn KF
Gravane 4
4610 KRISTIANSAND S

Deres ref.

Vår ref. (bes oppgitt ved svar)
2017/10584

Dato
19.02.2018

Tillatelse etter forurensningsforskriften til mudring i sjø - Kristiansand havn KF

Fylkesmannen i Aust- og Vest-Agder gir tillatelse til mudring av 26 500 m³ masser i sjø ved gnr/bnr 150/1636, Kristiansand Containerhavn. Det gis ikke tillatelse til dumping av mudrede masser i sjø, og massene skal leveres til godkjent mottak. Det er satt strenge vilkår i tillatelsen for å ivareta Kristiansandsfjorden vannforekomst. Saksbehandlingen er gebyrlagt.

Vi viser til deres søknad om mudring i sjø ved Kristiansand Containerhavn og dumping av masser ved Lagmannsholmen og Bredalsholmen, datert 03.11.2017.

Sakens bakgrunn

Norconsult AS søker på vegne av Kristiansand Havn KF om tillatelse til mudring av ca. 24 000 m³ masser og dumping av 8 600 til 20 100 m³ rene masser i sjø ved Kristiansand Containerhavn. Formålet med mudringen er økt seilingsdyp for å muliggjøre mottak av større fartøy. Tiltaket er beregnet å berøre et areal på om lag 28 000 m², og dybden er anslått til å øke fra 7 til 10,5 meter. Sjøbunnen består hovedsakelig av silt og leire, med et lavt innhold av organisk materiale, og det er tilknyttet vesentlig risiko for spredning av forurenset sediment. Tiltaket vil mulig også kreve sprengning av grunnfjell under vann. Ettersom entreprenør ikke er valgt, er ikke tiltaksmetode beskrevet i detalj i søknaden, men mudringen vil foregå fra fartøy og reguleres dermed av forurensningsforskriften § 22-6, jf. § 22-4. I søknaden om dumping av masser i sjø, er to forskjellige områder foreslått: Sør for Lagmannsholmen og sør for Bredalsholmen. Ved begge lokalitetene har det blitt dumpet masser tidligere. Søker har vurdert at dumping ikke vil medføre spredning av miljøgifter ettersom både massene som skal dumpes og massene på dumpestedet er vurdert av tiltakshaver som rene. Tiltaket vil berøre eiendommene med gnr/bnr 150/1638, 150/1466, 150/1481, 150/341, 150/1671 (eier: Kristiansand kommune).

Kristiansandsfjorden har lenge vært svært belastet med høye konsentrasjoner av miljøgifter, og har vært ansett som et av de mest forurensete kystområdene i Norge. I 2001 ble Kristiansandsfjorden utvalgt som et prioritetsområde hvor det skulle rettes et særskilt fokus

mot kildekartlegging og opprydning i forurenset sediment. Etter flere tiår med reduksjon i utslipp fra industri, kartlegging og tiltak i forurenset sediment, viser Kristiansandsfjorden tegn til nedgang i konsentrasjonen av flere miljøgifter. Kostholdsrådene opprettet allerede i 1980-årene, gjelder i dag kun for blåskjell og brun krabbemat.

Som en del av miljøkartleggingen i forkant av det planlagte tiltaket utførte Norconsult sedimentundersøkelser i tiltaksområdet. Analysene av prioriterte stoffer i sediment viste betydelig nivåer av TBT ved alle stasjoner (tilstandsklasse V), samt moderat til høy forurensning av forskjellige PAH-forbindelser (tilstandsklasse III-IV). Undersøkelsene viste et generelt lavt nivå av metaller i tiltaksområdet (I-II, tilstandsklasse III for sink ved stasjon 2). Etersom konsentrasjonen av flere prioriterte miljøgifter overstiger grenseverdien for helse- og miljøskadelige stoffer ved én eller flere stasjoner, skal en tiltaksplan lages.

Norconsult har utarbeidet en tiltaksplan for omsøkt tiltak ved Kristiansand havn. I tiltaksplanen er blant annet forurensningskilder, miljømål og forurensningstilstanden kartlagt, samt vurdering av tiltaksmetoder, avbøtende tiltak og risiko for spredning og skade på økosystemer. Tiltaksplanen fastsetter at risiko for skade på human helse ikke er sannsynlig. Fylkesmannen har vurdert at tiltaksplanen er tilstrekkelig i forhold til tiltakets karakter og størrelse. Fylkesmannen poengterer likevel at TBT kunne ha inngått i en større del av risikovurderingen, selv om konsentrasjonene i tiltaksområdet er under risikoveilederens anbefalte tiltaksgrense på 35 µg kg/TS. TBT er et utbredt miljøproblem i Kristiansandsfjorden og som kan føre til skade på arter og økosystemer i konsentrasjoner betraktelig lavere enn 35 µg kg/TS. Det er i dag dokumentert at TBT kan oppkonsentreres i næringskjeden og dermed føre til risiko for human helse.

Tiltaket oppgis i søknaden å være i tråd med gjeldene plan for området (Kommuneplanens arealdel 2011-2022, 22.06.2011). Norsk Maritimt Museum har vurdert at tiltaket ikke utløser kulturminnelovens § 9 om undersøkelsesplikt. Tiltaket er vurdert etter havne- og farvannsloven (se høringsuttalelse fra Kystverket). Fylkesmannen ber for øvrig om fortløpende tilbakemelding om behov for sprengning under vann.

Høring

Saken er sendt offentlige etater og berørte parter i saken.

Fiskeridirektoratet region Sør uttaler at det er viktig at den positive utviklingen med hensyn til miljøgifter i sjømat i Kristiansandsfjorden fortsetter og at fremtidige tiltak i sjø jobber mot å fortsette denne utviklingen. Fiskeridirektoratet mener derfor at det skal stilles strenge krav for å redusere utslipp som er skadelig for naturmiljøet. Det opplyses at det i nærheten av det omsøkte tiltaksområdet er et fiskefelt (*Byfjorden Kristiansand*) med fiske etter reker, et gytefelt for torsk (*Bragerøya NV*) og ålegresslokaliteter sørvest for dette. Gytesesongen for torsken i området er i perioden, medio februar – april. Arbeider med undervannsprengning, mudring og dumping vil sterkt berøre torsk i gyteperioden og det må tas hensyn til dette i et eventuelt videre arbeid.

Videre uttaler Fiskeridirektoratet at all dumping i sjø er negativt for det marine naturmiljøet og mudrede masser bør deponeres på egnet område på land. Dersom en av omsøkte områdene

må benyttes bør sør for Lagmannsholmen velges av hensyn til marine naturmiljøet og fiskeriene i området. Dersom Fylkesmannen i Aust- og Vest-Agder gir tillatelse til omsøkte tiltak må det gjennomføres på en skånsom måte, slik at omliggende naturmiljø i så liten grad som mulig påvirkes. Det må gjøres tiltak for å hindre spredning av partikler og det må være en forutsetning at arbeidene overvåkes ved bruk av turbiditetsmåler. Arbeidene må ikke foregå i gyteperioden for torsk pga. bestandssituasjonen for torsk.

Kystverket Sørøst uttaler at tiltaket ligger utenfor hoved- og biled, krysser ikke kommunegrenser og kommer heller ikke inn under tiltaksforskriften til Havne- og farvannsloven. Tiltaket er søknadspliktig etter havne- og farvannsloven § 27.2, og det blir lokal havnemyndighet som uttaler seg og eventuelt fatter vedtak etter denne loven ved søknad om tiltak. Kystverket minner om at det ikke kan fattes vedtak etter havne- og farvannsloven før tiltaket er i tråd med plan og/eller det foreligger dispensasjon. Ref. havne- og farvannsloven. § 32. 2 avsnitt.

Skal tiltaket skiltes eller merkes på annen måte for å opplyse de sjøfarende om tiltaket er dette søknadspliktig etter havne- og farvannsloven §19. Søknad etter havne- og farvannsloven § 19 er det Kystverket som vurderer og eventuelt gir tillatelse til.

Kystverket har sett på selve tiltaket og har ingen innvendinger mot at det gis tillatelse.

Norsk Maritimt Museum har ingen innvendinger til tiltaket slik det er beskrevet.

Andre uttalelser eller tilbakemeldinger er ikke mottatt.

Lovgrunnlag

Fylkesmannen har vurdert den aktuelle saken etter forskrift av *1. juni 2004 nr. 931 om begrensning av forurensning* (forurensningsforskriften) § 22-6, jf. § 22-3. Ved avgjørelse av søknad om tillatelse til tiltak i sjø fra fartøy skal det legges vekt på de forurensningsmessige ulemper ved tiltaket sammenholdt med de fordeler og ulemper som tiltaket for øvrig vil medføre. Saken er også vurdert etter §§ 8 til 12 i *lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold* (naturmangfoldloven), og *vannforskriftens* §§ 4 og 12.

Fylkesmannens vurdering

Tiltaket som beskrevet i søknaden kan medføre fare for forurensning og skade på naturmangfoldet. Det omsøkte tiltakets effekt og konsekvens på naturmangfoldet og vannkvaliteten avhenger blant annet av tiltakets karakter og omfang, resipienttilstand, påvirkning fra andre tiltak og bakgrunnsnivået av andre miljøbelastninger (herunder miljøgifter). En langvarig forringelse av vannkvaliteten i Kristiansandsfjorden er svært lite ønskelig.

I følge naturmangfoldloven § 8 skal offentlige beslutninger som berøre naturmangfoldet bygge på vitenskapelig kunnskap om arters bestandssituasjon, naturtypers utbredelse og sårbarhet, økologisk tilstand, samt effekten av påvirkninger. Kravet til kunnskapsgrunnlaget skal stå i et rimelig forhold til sakens karakter og risiko for skade på naturmangfoldet. Kravet til kunnskapsgrunnlaget skal stå i et rimelig forhold til sakens karakter og risiko for skade på

naturmangfoldet. I vurdering av søknaden er blant annet www.vannmiljo.no, www.vannnett.no, www.kart.fiskeridir.no, sedimentundersøkelser utført av tiltakshaver og tiltaksplan for området lagt til grunn. Kristiansandsfjorden er i tillegg forholdsvis godt kartlagt med hensyn til forurenset sjøbunn og naturmangfold. Ut i fra tiltakets størrelse og karakter, vurderes det at ytterligere naturkartlegging ikke er nødvendig.

Mudring

Mudring i sjø anses for å være en viktig kilde til frigjøring av miljøgifter fra forurenset sjøbunn. Som sedimentanalysene fra tiltaksområdet viser, er området betydelig forurenset av tributyltinn (TBT) og flere PAH-komponenter (bl.a. antracen, fluoranten, indeno(123cd)pyren). Én av prøvestasjonene påviste også konsentrasjoner av sink (Zn) i tilstandsklasse III (kroniske effekter ved langtidseksponering). Som en tilleggseffekt vil også mudringen bidra til spredning av partikler. Spredning av finpartikulært materiale vil kunne føre til tilslamming av nærliggende sjøbunnshabitater og gi en midlertidig forringelse av vannkvaliteten gjennom blakking av vannmassene. Høy konsentrasjon av partikler i vannmassene er nødvendigvis ikke direkte skadelig for marine organismer, men kan på sikt være en indirekte negativ effekt.

Avsetningsraten av partikler i vann vil avhenge av partikkelstørrelse, partikkelmengde og strømningsforhold. Masser som består av små kornstørrelser har en lang avsetningstid, og kan derfor vedvare i vannmassene over lang tid. For å forhindre mulig skade eller ulempe på økosystemer og human helse, forårsaket av stoffer som overskrider grenseverdiene for sediment, skal avbøtende tiltak iverksettes under mudringen. Spredningsbegrensende tiltak, som for eksempel siltgardin, skal benyttes i den grad det lar seg praktisk gjennomføre, under hele mudringen. Det skal også opprettes kontroll med partikkelkonsentrasjon i vannmassene, og med at det ikke er uforholdsmessig stor spredning av forurenset sediment til omliggende områder (nml. § 9). Grenseverdien settes til referanseverdi + 5 NTU. Ved overskridelse av grenseverdien skal tiltaket midlertidig stanses. Det forutsettes at miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder benyttes, jf. nml § 12. I henhold til naturmangfoldlovens § 11 skal tiltakshaver dekke kostnadene ved å hindre eller begrense skade på naturmangfoldet som tiltaket volder.

Vannforekomsten Kristiansandsfjorden- indre havn (vannforekomst id: 0130010302-2-C) sin sårbarhet mot forurensning avhenger av bl.a. økologisk og kjemisk tilstand, størrelse, andre typer påvirkning og brukerinteresser, samt tilstedeværelse av truede, sårbare eller prioriterte arter og/eller naturtyper. Kristiansandsfjorden- indre havn har per dags dato moderat økologisk tilstand og dårlig kjemisk tilstand. Vannforekomsten er i risiko for å ikke nå miljømålene innen 2021. Basert på vannforekomsten sin størrelse sammenlignet med ventelig påvirkning fra tiltaket, er det ikke særskilt mistanke om at den omsøkte mudringen vil påvirke den økologiske og kjemiske tilstanden (jf. vannforskriftens §§ 4 og 12) i nevneverdig grad. Det forutsettes at avbøtende tiltak blir iverksatt og miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder anvendes (se avsnitt ovenfor). Det er per dags dato ikke registrert forekomst av sårbare eller prioriterte arter og naturtyper i vesentlig nærhet til tiltaksområdet. Det er registrert flere arter av sjøfugl som er oppført på Norsk Rødliste i Kristiansandsfjorden. Støy m.m. fra omsøkt tiltak vil trolig kun ha en midlertidig og begrenset påvirkning under anleggsfasen.

Av hensyn til dyre- og planteliv, friluftsliv og rekreasjon, er det en hovedregel at tiltak i sjø ikke tillates i perioden 15. mai til 15. september. I denne perioden er den biologiske produksjonen i vannmassene stor, og det er lite ønskelig med negativ påvirkning av vannmassene. Støy

under anleggsarbeid kan i tillegg ha en negativ påvirkning på atferd hos marine organismer og sjøfugl. Typiske atferdsresponser er unnvikelse og forstyrrelse av fødeopptak. Fylkesmannen ser det som nødvendig å innskjerpe den generelle regelen av hensyn til gyteperioden for torsk (medio februar til april). For å minimere faren for partikkelspredning og tilslamming av vannmassene, må tidsperioder hvor naturlig sirkulasjon og utskiftning av vannmassene er høy unngås. Det settes dermed som vilkår at tiltaket ikke skal utføres i periodene fra 1. mars til 1. mai, og fra 1. september til 15. november. I dette konkrete tilfellet, anser Fylkesmannen friluftsliv og rekreasjon som mindre tyngende hensyn.

I henhold til naturmangfoldloven § 10, skal en påvirkning av et økosystem vurderes ut fra den samlede belastning økosystemet er eller vil bli utsatt for. Selv om mudringstiltaket i seg selv ikke nødvendigvis medfører nevneverdig skade eller ulempe for miljøet, kan stykkvise inngrep føre til ødeleggelse av habitat og dårligere vannkvalitet. Glencore Nikkelverk, som er lokalisert vest for Kristiansand Containerhavn, har antatt lav påvirkning på forurensningssituasjonen i tiltaksområdet. De EU-prioriterte miljøgiftene Pb, Ni og dioksiner, og vannregionspesifikke stoffene As og Cu forekommer i høye konsentrasjoner nær nikkverket, men i lave konsentrasjoner ved tiltakssonen (NIVA-rapport; 7118).

Ut i fra en helhetlig vurdering mener Fylkesmannen at omsøkt mudring av 26 500 m³ masser kan tillates uten at tiltaket vil føre til langvarig eller omfattende forringelse eller forurensning av vannmiljøet. Tiltaksområdet er lokalisert slik at det ligger relativt beskyttet mot spredning til andre områder. Tiltaket vil ha en midlertidig lokal effekt, men vil antagelig ikke påvirke om vannlokaliteten når miljømålet eller ikke. Gjentatte mudringstiltak i samme område, vil derimot kunne forårsake nevneverdig ulempe eller skade på naturmiljøet (sumeffekt). Videre vurderer Fylkesmannen det som tungtveiende at utnyttelse og forbedring av eksisterende områder er foretrukket fremfor åpning av uberørte områder.

Dumping

I vurderingen av tillatelse til dumping av masser i sjø skal økonomiske og praktiske hensyn veies opp imot miljøkonsekvensen av dumping. Fordeler med dumping av masser i sjø er blant annet kortere transport, mindre belastning på lokaltrafikksystem og lavere kostnader. Derimot, skal ikke en lettvent avfallshåndtering foretrekkes fremfor en miljømessig gagnende måte. Det er også flere miljømessige negative aspekter ved dumping av masser i sjø, f.eks.:

- Sedimentene er betydelig forurenset av TBT, og kan derfor ikke regnes som rene masser. Dumpingen vil kunne medføre spredning av forurensete partikler.
- Dumpingen vil føre til tilslamming av vannmassene.
- Dumping kan medføre ødeleggelse og forringelse av habitater, samt forandring av substratets karakter
- Indirekte påvirkning på biomangfold ved midlertidig forringelse av vannkvaliteten
- Dumping kan forårsake bunnheving og medføre problemer for båttrafikken.

Fylkesmannen er hovedsakelig negativ til dumping av masser i sjø. En reell forbedring av miljøtilstanden i Kristiansandsfjorden vil bli vanskelig gjort hvis tidligere tillatelser skal konsekvent ligge som føring for nye tiltak. Ettersom massene er vesentlig forurenset av TBT, og dumping vil kunne føre til forringelse av vannmiljøet, tillates ikke dumping av masser i

sjø. Det heter seg også i forurensningsloven § 6, 2 ledd, at «*Som forurensning regnes også noe som kan føre til at tidligere forurensninger blir til økt skade eller ulempe ...*». Vi mener med bakgrunn i kunnskap om forurensningssituasjonen i Kristiansandsfjorden, at dumping av mudrede masser ved omsøkte steder vil falle inn under denne definisjonen. Fylkesmannen mener vilkår om levering av masser til godkjent avfallsdeponi fremstår som rimelig samlet sett.

Sluttrapport skal sendes Fylkesmannen i Aust- og Vest-Agder innen 6 uker etter at tiltaket er avsluttet. I rapporten skal det dokumenteres at vilkårene som er gitt i tillatelsen er overholdt. Eventuelle avvik skal begrunnes. Vi minner for øvrig om varslings- og tiltakspålykt ved uforutsett forurensning. Dette vedtaket er gjort med bakgrunn i det vi i dag vet om området. Vi bemerker at søknaden er behandlet etter forurensningsloven med forskrifter. Søker er selv ansvarlig i forhold til andre brukerinteresser som kan bli berørt, herunder sjøvannsinntak og andre installasjoner. Søker er også selv ansvarlig for å innhente andre tillatelser som er nødvendige, blant annet plan- og bygningsloven og havne- og farvannsloven. Privatrettslige forhold forutsetter vi avgjort før tiltaket finner sted.

Aktuelle etater og berørte parter mottar kopi av dette vedtaket (se neste side).

Tillatelse

Med hjemmel i forskrift av 1. juni 2004 nr. 931 om begrensnig av forurensning (forurensningsforskriften) § 22-6, jf. § 22-3 gir Fylkesmannen i Aust- og Vest-Agder tillatelse til mudring i sjø ved Kristiansand havn, Kristiansand kommune.

Vilkår i tillatelsen:

1. Det kan mudres inntil 26 500 m³ masser over et areal som anvist på kart i søknaden. Muddermassene skal håndteres på en forsvarlig måte og levers til godkjent mottak.
2. Siltgardin, eller andre spredningsbegrensende tiltak, skal benyttes så langt det praktisk lar seg gjøre under mudringen. Siltgardinet skal så langt som mulig omslutte hele mudringsområdet og kontrolleres for funksjon.
3. Det skal utføres kontinuerlig måling av turbiditet under anleggsarbeidet. Målingene må være representative i forhold til påvirkningen av tiltaket. Turbiditet skal måles i jevnlig dybdeintervaller fra vannoverflaten og ned til bunnen. Alle målinger skal loggføres. Det skal minimum etableres én målestasjon i påvirket område og én referansestasjon. Turbiditet måles ved begge stasjonene samtidig. Grenseverdien settes til referanseverdi pluss 5 NTU. Utfyllingen stanses ved overskridelse av grenseverdien, og Fylkesmannen varsles. Tiltaket kan gjenopptas når turbiditeten ved målestasjonen er lavere enn grenseverdien.
4. Arbeidet skal utføres på en slik måte at det i minst mulig grad volder tilslamming av vannmasser og strandområder. Dersom det oppstår utilsiktede forurensningssituasjoner eller brukerkonflikter, skal arbeidet stanses og korrigerende tiltak gjennomføres. Fylkesmannen må varsles ved alle forhold der tiltaket kan berøre miljøet negativt.
5. Den som utfører arbeidet skal kunne fremlegge kopi av denne tillatelsen på arbeidslokaliteten inntil tiltaket er avsluttet.
6. Internkontrollen for aktiviteten må være utarbeidet, jf. *forskrift om systematisk helse-, miljø- og sikkerhetsarbeid i virksomheter* (Internkontrollforskriften) av 06.12.1996 nr. 1127. Alle avvik loggføres.
7. Dersom det viser seg at massene er av en slik karakter at arbeidene medfører alvorlige miljømessige problemer, tas det forbehold om at arbeidene stanses, og at saken blir vurdert på nytt.
8. Vannkvaliteten skal ikke forringes, i henhold til vannforskriftens § 4.
9. Den beste tilgjengelige teknologien/metoden må benyttes i utførelsesfasen både mht. metode, kontroll og overvåkning, jf. BAT-prinsippet («Best Available

Technology»).

10. Før tiltakets oppstart skal det gis beskjed til Fylkesmannen om dato for oppstart og hvem som er ansvarlig entreprenør (minimum 1 uke før). Det kan bli ført tilsyn under arbeidene.
11. Tiltaket skal ikke foregå i tidsrommene fra 1. mars til 1. mai, og fra 1. september til 15. november.
12. Sluttrapport skal sendes Fylkesmannen i Aust- og Vest-Agder innen 6 uker etter at tiltaket er avsluttet. I rapporten skal det dokumenteres at vilkårene som er gitt i tillatelsen er overholdt. Eventuelle avvik skal begrunnes.
13. Tillatelsen er gjeldende 3 år f.o.m. vedtaksdato.
14. Eventuelle erstatningsansvar som følge av tiltaket påhviler søkeren.

Klageadgang

Dette vedtaket kan påklages til Miljødirektoratet innen tre uker fra det tidspunkt underretning om vedtaket er kommet frem, jf. forvaltningsloven §§ 28 og 29. En eventuell klage skal fremsettes for Fylkesmannen i Aust- og Vest-Agder, jf. forvaltningsloven § 32. Klagen bør begrunnes. Vi gjør oppmerksom på retten etter forvaltningsloven § 18, jf. § 19 til å se sakens dokumenter.

Vedtak om saksbehandlingsgebyr

Vi viser til forhåndsvarsel om saksbehandlingsgebyr 14.12.2017. Bedriften skal betale gebyr for vår behandling av søknaden (jf. forurensningsforskriften kapittel 39-3). På bakgrunn av ressursbruken for saksbehandlingen, er tiltaket plassert under gebyrsats 5, jf. forurensningsforskriften § 39-3, jf. 39-4. Det betyr at tiltakshaver skal betale et gebyr på kr 36 200,- for saksbehandlingen. Faktura med innbetalingsblankett ettersendes. Gebyret forefaller til betaling 30 dager etter fakturadato.

Vedtaket om gebyrsats kan påklages til Miljødirektoratet innen 3 uker etter at brevet er mottatt, jf. forurensningsforskriften § 41-5. Eventuell klage bør begrunnes og skal sendes Fylkesmannen. Klagen gis ikke oppsettende virkning, og det fastsatte gebyr må derfor betales i samsvar med ovenstående. Hvis Miljødirektoratet imøtekommer klagen, vil det overskytende beløp bli refundert.

Med hilsen

Ingunn Løvdal (e.f.)
miljøverndirektør

Martin Eie
rådgiver

Brevet er elektronisk godkjent og har derfor ingen signatur.
Saksbehandler: Martin Eie, tlf: 37 01 78 48

Kopi til:

Kystverket	Postboks 1502	6025	ÅLESUND
Norsk Maritimt Museum	Bygdøynesveien 37	0286	OSLO
Kristiansand kommune	Postboks 417 Lund	4604	KRISTIANSAND S
Fiskeridirektoratet	Postboks 185 Sentrum	5804	BERGEN
Norconsult AS	Postboks 130	4065	STAVANGER
Vest-Agder fylkeskommune	Postboks 517 Lund	4605	KRISTIANSAND S

Vedlegg

1 Rapportskjema